

Szeretet

Vérző kezeddel visszahoztál, Jézusom!

2019

ÁPRILIS

4. szám

H Ú S V É T

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Alkony és virradat

Fotó: unsplash.com

TARTALOM

- Járjunk új életben!
- Bemerítések, húsvét
- Lelkipásztorbeiktatás
- Szolgálattevői alkalmak
- Régi-új könyvek
- Meghívó VISZ-konferenciára
- A húsvét dátumáról

„Az újszövetségi kegyelmi kiadások előtérbe helyezték a Szentlélek örömét, szabadságát és vezetését az ószövetségi törvény formális teljesítésével szemben. Új tartalomhoz új forma, keret, megnyilvánulás talál! A régi dolgok kényelmesebbek, megszokottabbak, de merevek. Az újbor kiforratlan. Meg kell érlelődnie. Az új dolgok megjelenése feszültséget kelt, szakadásokat okozhat. Biblikus, rugalmas hozzáállást igényel.”

Úton

Az emmausi két tanítvány története az egyik legszínesebben és legrészletesebben leírt bibliai történet. Fordulatos, feszített ívű, egyszerűen közlő, és mégis mélységeket rejtő, a szó jó értelmében vett „izgalmas” olvasmány – különösen a történetet először olvasók számára. „Valamennyi húsvéti szöveg közül a legszebb és a leghosszabb elbeszélés” – írja Kocsis Imre „Lukács evangéliumáról” szóló elemző tanulmányában.

A bibliai történet mélyebb rétegeiben a „Jézussal találkozni = megismerni önmagunkat” gondolata rejtőzik. Mert „minden utazás rejtett célja a megváltozás. Aki nem kel útra, az soha nem lel önmagára, és soha nem lesz azzá, aki lehetne.” (Isidor Baumgartner) Kleofás és társa élete e találkozást és közös utat követően radikálisan megváltozott. Lehet, míg ketten bandukoltak, útközben arról beszéltek, hogy jobb lett volna nem találkozni Jézussal és nem követni őt, hogy fölösleges emberekben bízni, hogy nem kell elvárásokat táplálni, mert csalódás és fájdalom a vége. De ez a csalódottság, fájdalom, szégyen, zűrzavar, tehetetlenség és talán harag érzése, mint napfelkeltekor a pára, úgy tűnt el lelkükből, miután felismerték vándortársukban a Mestert. Mi, mai olvasók ugyan csak abból gyaníthatjuk a „pálfordulást”, amit a Jézussal történt találkozás első lendülete jelentett, hogy úgy fáradtan, ahogy éppen hazaértek, máris fordultak vissza, megosztani a feltámadás jó hírért a többi tanítvánnyal. De éppen ez az, ami a lélek tüzének „gerjedezésén” túl annak fellobbanását igazolja előttünk. Ez a missziós tűz-lelkűség a Feltámadás igazi gyümölcse. „Menjetek el és hirdessétek az örömhírt!” – utasít a

(folytatás a 3. oldalon)

77 B9OÖüDyR 77

■ **Megtartotta a Szövetség IX. választó kongresszusát 2019. március 30-án, Kolozsváron.** Az eseményről májusi számunkban olvashatnak részletesen.

■ **Ökumenikus női imanap volt Szatmáron.** „Minden kész” mottóval ökumenikus női imanapot tartottak Szatmárnémetiben. Huszonhetedik alkalommal szervezték meg az eseményt világszerte, melyhez a szatmári imádkozó asszonyseg is szép számban csatlakozott. Az imanap anyagát a szlovéniai keresztyének állították össze. Pénteken 17 órától a Szatmárnémeti Magyar Baptista Imaházban több felekezet is képviseltette magát az imaalkalmon. Túlnyomórészt reformátusok voltak jelen, de a házigazda baptisták mellett voltak római- és görögkatolikusok, képviseltette magát az evangélikus, unitárius és ortodox egyház is. Szinte teljesen megtelt az imaház. A 2019. évi világimanap központi gondolata a Lukács evangéliumából vett mondat: „Jöjjetek, mert már minden készen van.” Az idézet a meghívásról és a biztatásról szól, amely válaszdásra készített. Ezen igeszakasz alapján hirdetett ígét Dr. Kovács József baptista lelkipásztor. A házigazda gyülekezet énekkara szép és szívhez szóló énekekkel szolgált. Az imanap alkalmából világszerte megtartott istentiszteleteken, így Szatmárnémetiben is történeteket hallgattak meg a hívők Szlovéniáról, politikai, gazdasági és egyházi helyzetéről a kommunizmustól napjainkig. [szatmar.ro]

■ **Volt somlyóiak találkozója lesz.** A szilágysomlyói baptista gyülekezet testvéri találkozóra hív mindenkit, aki egykor bármilyen módon, rövidebb vagy hosszabb időre kötődött a közösségünkhöz. **Agusztus 16-18 között** gyülekezetünk első alkalommal szervezi meg azt a **testvéri ta-**

lálkozót, amelyen egy teljes hétvégét tölthetünk el közösségünk jelenlegi tagjaival, valamint azokkal a testvérekkel, akik egykor gyülekezetünkhöz tartoztak. Kérjük, hogy az érdeklődők közöljék részvételi szándékukat 2019. július 28-ig az alábbi elérhetőségek egyikén: kiralylenard@yahoo.com vagy a +40735501823 telefonszámon. [Kovács József lelkipásztor, Király Lénárd gyülekezeti titkár]

Járjunk új életben!

„...ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafel valókat keressétek!” (Kol 3:1)

Fontos lelki szabályt fektet le Pál apostol ebben a kijelentésében! Mindazok, akik feltámadtak új életre az Úr Jézussal, legfőképpen és leginkább az odafelvalókkal fognak törődni, azt fogják keresni. Elgondolhatjuk akkor, milyen kevesen vannak azok, akik tényleg e szabály szerint élnek. Nem sok embernél látható ez! „Az odafel valókat keressétek!” Mi az, amit a hívőnek keresnie kell? Mindent, ami mennyei, aminek eredete a mennyország. Lelki dolgok, mennyei erő, áldás, vezetés. Miért kell ezeket keresni? Mert feltámadtatok Krisztussal! Azt jelenti, hogy egyetlen hívő ember sem mondhatja: *én ezt nem tehetem, nem tudom az odafel valókat keresni, nem érek rá, nincs időm, a körülmények nem engedik meg.* Mert az, aki feltámadt Krisztusban, megtért, az fog időt és alkalmat találni magának, hogy az odafelvalókkal foglalkozzon. Milyen sok úgymond keresztyénnek nevezett ember azonnal kiesik a megtértek sorából! Gyülekezetben lehetnek, de nem valószínű, hogy Krisztusban vannak. Akit Isten feltámasztott erre az új életre, azoknak fog adni erőt is ahhoz, hogy a lelki dolgokat tegyék első helyre az életükben. Ugyanis, a hívő ember, megtérése által egy odafentről érkező mennyei természet birtokosa lett. Hogy ez milyen igaz! A hívő ember kapott egy új természetet, és ennek megfelelően is fog viselkedni, mert nem tehet másképp. Nem fogja tudni mellőzni, elhanyagolni az Úrnak a napját, hazudni, káromkodni, mert az új élete nem fogja ezt megengedni. Aki mégis ezt teszi, kérdés, van-e új élete. Erről beszél János, amikor azt írja, „senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született” (1Jn 3:9).

Tartsunk önvizsgálatot! Ott van-e bennünk az a mennyi erő, Isten drága Lelke, aki minden akadályt leküzd azért, hogy az odafel valókkal törődjünk? Kívánjuk-e az Úrnak a napját, a Bibliát olvasni, a szentekkel együtt lenni, imádkozni? Ha igen, boldogok lehetünk, bennünk az Úr Lelke! Kívánjuk, hogy minden kedves olvasó legyen birtokosa ennek az új, feltámadt életnek és ennek az új életnek megfelelően járjunk **ezen a húsvéti ünnepen** és életünk minden napján!

Pardi Félix, szövetségi elnök

(folytatás a címodalról)

Mester. Kleofás és útítársa már negyven nappal a parancs kiadása előtt megélik a Feltámadottról szóló tanúságtétel örömeinek jó ízét.

Vendéglátás

A keleti ember vendégfogadási készsége mai fogalmainkkal el sem képzelhető. Amikor a Zsidókhoz írt levél a vendégszeretetről, a vendéglátás kötelezettségéről ír, egy már meglevő szokást erősít meg. Alapjait Ábrahám alázatos szavai vetik meg, amikor a három férfiút így invitálta: „Ha kedves vagyok előttem, ne kerüld el a te szolgádat.” Az akkori gazdag megvendégelésnek egyszerűbb formáját találjuk egy oldallal később: Lót pogácsával kínálja vendégeit. Ám hívogató szava szinte érzelmekről vall: „Ímé, én uraim, kérlek térjete be a ti szolgátok házához!” A szabadkozó vándorokat pedig határozott szóval „nagyon unszolta” – és végül ráveszi őket, és „betértek hozzá, bementek a házba”.

Unszolás

Ez a régies hangzású szó a Magyar Nyelv Szótára szerint 1862 óta ismeretes. Értelme: cselekvésre sürget, ösztönöz, nógat, tuszkol valamire. Korábban (és némely mai fordításban is) a kemény „kényszerít”, vagy kevésbé éles „marasztal” kifejezéssel találkozunk a történetnek azon a pontján, amikor a emmausi otthonuk elé érkezve a két tanítvány hallani sem akar arról, hogy útítársuk tovább menjen az estében. De az *unszolásban* van valami kedveskedő határozottság (vagy határozott kedveskedés?), aminek nem lehet ellenállni. Nagy igyekezetükben talán észre sem vették azt, amit az evangélista megjegyez, tudniillik, hogy az útítárs „úgy tett”, mintha tovább akarna menni... De az csak látszat volt. Mert Jézus számára nincs nagyobb öröm, mint amikor valaki *unszolja*, hogy térjen be az ő életébe!

„Bement hát”

Nem sokkal korábban írja le Lukács azt az esetet, amikor Jézus határozott

kívánsággal áll elő, és nem „kéreti” magát; egyszerűen bejelentkezik. „Zákeus! Jöjj le hamar, mert ma a te házában kell megszállnom.” Jézus földi életének imperatívuszai – kötelezően elvégzendő feladatai – vagyis az Atyától kapott „kell”-ek nem kevészer alakítják a megváltás felé vezető utat: „nékem kell általad megkeresztelkednem”; „néki Jeruzsálembe kell menni”; „az ember Fiának is szenvednie kell”; „így kellett szenvedni a Krisztusnak”; „Samárián kell vala pedig általmennie”; „ki kell innom a pohárt, amelyet az Atya adott nekem”; „az ember Fiának fel kell emeltetnie”. Ez az üdvadó „kell” vitte be Jézust az emmausiakhoz, hogy ott is igaz legyen: „Ma lett üdvössége e háznak!” Mert a ház lakóinak kellett a meggyőződés, a felismerés, a tisztánlátás: Jézus valóban feltámadott! Az alapítélet: „a ki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik” – és ennek minősített fokozása: aki üdvözülni akar, annak hinnie kell, hogy Ő feltámadott!

„Maradj velünk”

Két szó – a lélek legmélyéről. Valóban a szív teljességéből szólt a száj. Mert aki (meg)hallja Jézus szívhez szóló szavát, többé nem kívánja elengedni Őt. Egyetlen egyszer, a samáriai néptől halljuk a felszólítást, akik „kérték őt, hogy maradjon náluk. És ott maradt két napig.” A gadariaiak viszont elküldték, mert ők nem hallották beszélni Jézust. Tanítványait a kiküldetésre arra biztatja a Mester: „Ha egy városba vagy faluba bementek, tudjátok meg, hogy ki méltó ott erre, és maradjatok annál, míg csak tovább nem mentek.” Kornéliusz egyenesen kérte Pétert hogy „maradjon náluk néhány napig.”

„Ne menj tovább, maradj velünk” – nem álszemérmesség, kérés ez Jézus részéről. Hanem az akaratszabadság kézzelfogható bizonyítéka. Ő maga tanította korábban kritikus ellenségeinek: „Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, (...) elmegy, vesz maga mellé még másik hét, magánál is gonoszabb lelket, bemennek és ott laknak.” Bemennek, és ott laknak! Hívás, invitálás nélkül. Ezzel szemben a laodíceai levél tanúsága sze-

rint Jézus megáll az ajtó előtt. Mint Emmausban. És várja, hogy felhangozzék: „Maradj velünk!” Mert kimondhatatlan vágy ég szívében, hogy ha behívják, ajtót nyitnak előtte, bemenjen ahhoz, és vele vacsorázzon.

Kenyértörés

„Vele vacsorázok, és ő énvelem.” Nem szócsavarás ez Jézus beszédében. Nem a képzetlen előadó szóismétlése, hanem annak a kifejtése, ami Emmausban is történt. Az addigi útítárs vendégként lép be a házba, de házigazdaként lép fel az asztalnál. „Amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta.” Ezt tette az ötezzekkel is, de ebből a kenyérből mérhetetlenül többen laktak jól. Átveszi a kezdeményezést, a vezetést. Nekünk csak egy dolgunk van. Megkérdeznünk: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?”

Alkony és virradat

A Bírak könyvének vége felé egy különös vendéglátásról olvashatunk. Hatodszorra szólal meg a „maradj még egy napot” kedveskedő marasztalása. És mint Kleofás szavainak egy távoli öse, olyan ismerősen hangzik az utolsó, maradásra késztető érv! „Nézd, már bealkonyodott, mindjárt este van, maradj itt éjszakára! Esteledik már, maradj hát itt, és érezd jól magad! Majd holnap korán útra kelhetsz, és hazamehetsz.”

A világnak lassan bealkonyul... Jézus, maradj velünk! Nélküled az élet mindössze sivár, értelmetlen pusztaság. Lép be hát, foglalj helyet – érezd magad otthon nálam! De ha majd jön a virradat, felkél a Hajnalcsillag: akkor mi mind újra kelünk és hazamegyünk. Mi repülünk eléje, mikor jön!

Jézus, úgy fogadj be minket örök hajlékodbá, miként mi is befogadtunk az életünkbe, otthonunkba!

Füstös Gyula
Kétegyháza

Bemerítés Kalotaszentkirályon. 2018. december 16-án a természet is fehérbe öltözött a két fiatallal, Boncidai Benónival és Ferenczi Kelemen Péterrel, akik vallást tettek hitükről a bemerítés által is. Igét hirdetett az ApCsel

2:38-47 alapján Frank Róbert testvér Berettyóújfaluból. A bemerítést a helyi gyülekezet lelkipásztora, Ferenczi Lajos végezte. Áldáskérés után örömmel köszöntötte őket a helyi gyülekezet, a család és a jelenlevő vendégek. Hálaság vagyunk Istennek, hogy Ő ma is munkálkodik fiataljainkban. Kívánjuk Isten áldását életükre és kitarást az Úr útján! **[Boncidai Adina]**

Hitvalló bemerítés a korondi roma gyülekezetben. „Ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.” (Jn 12: 24) Az Úr Jézus halálának és feltámadásának, gyümölcstermő győzelmének lehettünk a tanúi 2019.

február 10-én, amikor tizenöten tettek bizonytságot a hitükről a bemerítés által. A fehér ruhások vallották, hogy az Úr Jézus áldozata által új életet nyertek, és őt akarják követni. Az ünnepi alkalmon Isten Igéjét Dan László, a KCA elnöke hirdette arról, hogy Jézusban ma is szabadulást és új életet lehet nyerni. A bemerítést Gábor Ruppi helybeli, és Katona Zoltán kanadai lelkipásztorok végezték. Az ünnepi alkalom szeretetvendégséggel zárult. A fénykép készítésekor két testvérnő nem volt ott,

hisszük, hogy a menyben ott lesznek, akárcsak mi. Istené legyen a dicsőség, Ámen! **[Gábor Rupi lp.]**

Éreztétek és lássátok meg, hogy jó az Úr!

Látni, érezni és átélni az Úr munkáját életünkben és környezetünkben a hívó ember nagy öröme. A világi és testi ember nem érzékelheti ezt, mert nem ismeri Istent. Beszél sorsról szerencséről, ügyességről, de nem tapasztalja a Szentlélek munkáját, mert ő maga testi. Csodálatos számunkra, ahogyan Krisztus elhívta újabb három nőtanítványát (balról jobbra): Papp Tímeát, Faragó Máriát és Kis-Juhász Katát. Első kettő református, utóbbi baptista családi háttérből ismerte meg a bűnbocsánatot és a megtisztulást Jézus keresztye által. Tetvérnőink 2019. március 10-én tettek vallást hitükről a bemerítésben is, a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezethez

csatlakozva. Az Igét az ünnepélyen Székely Béla, sarmasági lp. testvér hirdette a Mt 3:1-17 alapján, kiemelve a szabadulás lehetőségét, az Úrnak való engedelmesség fontosságát, és a reményt, hogy az ujjászületés által a jó startot még jobb folytatás követi a Lélek által. Élünk, mint Isten szeretett gyermekei. Az Úr áldja meg az új tagokat! Örömmünnepeken és szürke hétköznapiakban érezzük és lássuk meg, hogy JÓ az ÚR! **[KJV]**

Hitünk fő erőssége **a feltámadás valóságában** és annak keresztyén életünk minden területére való kihatásában kell legyen. Ez az igazság elhozza mai hitünkbe azt, ami akkor történt, amikor a sír megnyílt, és Jézus feltámadt.

A feltámadás ténye nem veszített erejéből. Reményünknek és tapasztalatunknak ugyanannak kell lennie, mint amikor Jézus először jelent meg újra tanítványainak. Jézus ugyanolyan módon él és jön el hozzánk ma is. Az ebbe az ígébe vett hit hozza el a bűn bocsánatának, az Istennel való békeségnek és a menny reménységének áldott bizonyosságát.

Amint telnek az évek, és egyre romlik körülöttünk a helyzet, Jézus feltámadása jelenti Isten erejét. **[Igemorzsák, 83. k.]**

Ferenczi Lajos lelkipásztor beiktatása Kalotaszentkirályon

A körzet testvériségének imáit meghallgatta az Úr és rendelt lelkipásztort nekünk, ezért nagyon hála szívvel ünnepeltünk 2018. november 25-én. A programot a Kolozsvári Missziókerület elnöke, Borzási Pál vezette, az ígét a RMBGYSZ elnöke Pardi Félix hirdette a Neh 2:9-20 alapján. Nehémiás életpéldája által biztatást, bátorítást adott a lelki munkára. Mielőtt építkezni kezdett, felmérte a helyzetet, aztán három napig nem tett semmit, csendben maradt, várt Isten vezetésére. Ez után, tiszta szívvel, önzetlenül, minden dicsőségvágy nélkül, alázattal kész volt a nagy munkára, amire Isten elhívta. Isten népét a szíven viselte Nehémiás. Aztán bemutatja a népnek a szükségét és bátorítja őket a munkára. A nép Nehémiás mellé áll és kész végezni a munkát. Persze voltak akkor is ellenségek, de nem hátráltak meg. Ma is ilyen lelki vezetőkre és ilyen népre van szükség, hogy a lelki munka jól menjen. „Adjon az Úr bölcsességet, alázatot és élő hitet a lelki munkába az újonnan beiktatott lelkipásztornak és a gyülekezetnek is!” – hangzott a jókívánság.

Ferenczi Lajos önéletrajza, bizonyásgtétele után kézrátétellel kérte Istenünk gazdag áldását az iktató bizottság: Pardi Félix (Kémer), Borzási Pál (Magyarlóna), id. Máté Zoltán (Székelyföldi Missziókerület elnöke), Oláh Lajos (Kiskapus) és Boncidai János (helyi gyülekezeti vén).

Az istentisztelet hátralevő részében köszöntések, jókívánságok hangzottak el a jelenlévő vendégek, illetve a gyülekezet és a körzet képviselői részéről. Köszöntést mondott a községünk polgármestere Póka András György és Lukács Endre református lelkész is.

Istenünk gazdag áldása legyen Ferenczi Lajos életén, szolgálatán és családján! Hisszük hogy Isten használni fogja őket a gyülekezetek megerősödésében és szaporodásában! **[Boncidai Adina]**

Felhívás célgyűjtésre

Mint köztudott, minden húsvéti és pünkösdi gyülekezeti perselyezéssel egy a Szövetség által javasolt célt támogatnak a gyülekezetek már évek óta. Idén húsvétban a temesvári gyülekezet imaházépítési terve kerül sorra. Idézzük testvéreink bemutatkozó sorait.

„Temesvár, Bánság fővárosa több mint 300 ezer lakossal gazdag kulturális, nyelvi és vallási hagyományokkal rendelkező város, 2021-ben pedig Európa kulturális fővárosa lesz. Szeretnénk, hogy az új imaházban sok látogató magyarul hallgassa az istendicsérő énekeket és az üdvösség jóhírét. A temesvári baptista misszió idén 140, az önálló magyar gyülekezet 94 éves. A jelenleg 85 taggal és 21 hozzátartozóval rendelkező közösség az egyetlen magyar baptista gyülekezet az egész megyében. A forradalom utáni években a testvériségben megérett egy új imaház

felépítésének gondolata. Előbb mégis lelkipásztori lakást, vendégszobát és melléktermeket építettek (2010-ben készült el az emeletes épület). 2018 tavaszán megkezdődött a 140 férőhelyes imaház építése is. Hála a Jóistennek, hogy egy év után tető alatt van az épület. Viszont a „pirosban” levő házban rengeteg még a munka. Vakolás, szigetelés, villany-, fűtés- és hűtőhálózatszerelés következnek, valamint a nyílászárók és a bútortart berendezése. Most azonban segítségre szorulunk. Ki máshoz fordulhatnánk, mint mennyei Atyánkhoz és lelki testvéreinkhez? Szeretettel kérjük tehát a Szövetség gyülekezeteit, hogy a húsvéti célgyűjtéssel, valamint gyakori imádsággal támogassák az Úr munkáját Temesváron. «Mert ennek a szolgálatnak az el látása nemcsak a szentek szükségleteit elégíti ki, hanem sokakat hálaadásra is indít az Isten iránt. Mert e szolgálat eredményességéért dicsőítik majd az Istent, azért az engedelmességért, amellyel Krisztus evangéliumáról vallást tesztet, és azért a jószívűségetekért, amely irántunk és mindenki iránt megnyilvánul» (2Kor 9:12-13).

A gyülekezet nevében Boros Róbert, lelkipásztor

SZOLGÁLATTEVŐI KONFERENCIÁK

„A tanítványképzés dinamikája”

Ezzel a címmel rendezett konferenciát a nagyvárad-i Betlehem imaházban szolgálattevőknek a nagyvárad-i missziókerület 2019. február 23-án, szombaton. A 40 főnyi résztvevő énekel, imában közeledett Istenhez, majd Giorgiov Adrián nagyvárad-belvárosi lelkipásztor tartott előadást.

Miért fontos a tanítványképzés? Azért, mert Isten ez által tervezte meg a gyülekezet növekedését. Van ugyanis olyan gyülekezet, amely szerint a nagy misszióparancs csak a Jézus korában élő embereknek szólt, nekünk, mai hívőknek nem. Ezeknek a gyülekezeteknek a tagjai ki vannak kapcsolva a tanítványképzésből. Úgy gondolják, hogy a „nagy” missziós parancs (Mt 28:18–20) csak „nagy” embereknek szól. Más gyülekezetek tesznek a tanítványképzésért, szolgálatokat, változatos evangelizációs „termékeket” kínálnak, csak hogy fenn-tartsák az érdeklődést, és minél több embert vonzzanak. A mai gyülekezetek többsége ezt a csoportot erősíti. A harmadik nagy kategóriába tartozó gyülekezetek valóban tanítványokat képeznek. S amikor igent mondanak a tanítványképzésre, akkor sok más tevékenységet figyelmen kívül hagynak, amelyek egyébként jó dolgok, csak éppen nem egyeztethetők össze a gyülekezet missziójával. A sikeres tanítványképzéshez hűség és alkalmas emberekre van szükség. S ez a misszió, bár magába foglalja az evangelizációt, nem olyan látványos, mint amaz. „Sokkal kellemetlenebb sikeresnek lenni abban, ami az Urat nem foglalkoztatja, mint küszködni azzal, amivel ő megbízott minket!” – mondta ezzel kapcsolatban valaki.

Az előadás első része kis csoportos beszélgetéssel zárult, a helyi tapasztalatokat oszthatták meg a jelenlevők, ami a tanítványképzést illeti a gyülekezetekben.

A folytatásban gyakorlati példaként említette az előadó, hogyan lettek kivétel nélkül lelkipásztorokká egy fiúkból álló tanítványcsoport tagjai. Más példák is elhangzottak a tanítványképzésről. „Keresztyénné válhatsz egy pillanat alatt, de nem nagykorú keresztyénné. Amikor befogadjuk Krisztust, életünk egyetlen pillanata egy életen át tartó, Hozzá való igazodáshoz vezet”, hangzott a másik idézet.

Hogyan kell végezni a tanítványképzést? Mindekelőtt imával kell elkezdni, majd fontos megszűrni a tanítvánjelölteket, ki az aki alkalmas, ki az, aki megteheti, és ki az, aki tanítható. Nem lehet nyilvánosan meghirdetve elkezdni ezt a munkát. Fontos ugyanak-

kor meghatározni az elvárásokat a tanítványjelöltekkel szemben. A személyes meghívás sokat segít. Giorgiov Adrián beszélt a tananyag fontosságáról is a tanítványképzésben. Vannak tanítványcsoportok, ahol nagyon szeretnek beszélgetni, de keveset, vagy egyáltalán nem tanulmányozzák a Bibliát. Enélkül pedig nincs igazi tanítványképzés. „Az ilyet inkább baráti csoportnak nevezzük, ne tanítványcsoportnak”, mondta az előadó. Más összetevői a tanítványképzésnek az ima, vagy a forgórendszerben történő vezetése a csoportalkalomnak. Több gyakorlati vetületéről, hasznáról szó esett még a tanítványképzésnek, majd kérdésekre is választ kaphattak az érdeklődők.

Záró áhítat és énekek után Szűcs Sándor, a kerület elnöke, a Szövetség pasztorális alelnöke bocsátotta el az összegyűlteket, sok áldást és eredményes tanítványképzést kívánva a gyülekezeteknek. [G. G.]

Ige szerinti élet és igeszolgálat

2019. február 7-én különleges alkalomnak adott otthont a krasznai baptista gyülekezet, amikor a szilágysági missziókerület szolgálattevői találkoztak. Közel százán vettek részt a szilágysági missziókerület gyülekezeiteiből, mind a 16 körzetéből.

Imádságra Dimény Miklós és Balogh Ferenc buzdították az összegyűlteket a Fil 2:17, illetve a Jn 12:26 alapján: „Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálom is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.”. „Jó érzés olyan emberek előtt állni, akik odaszánták életüket az Isten szolgálatára, az emberek javáért és üdvösségéért. Szinte el sem hiszem, hogy én is közétek tartozom”, kezdte bizonyoságtételét Balogh testvér. „A legszebb és legfontosabb dolgot vállaltuk, amikor az emberek üdvösségét akartuk munkálni.” „A János evangéliuma szerint akkor maradhatunk meg Krisztus szolgálatá-

ban, ha őt követjük. És ennek a követésnek az egyik nagy ismertetőjele, ha szeretjük egymást.” Pardi Félix, kémeri lelkipásztor, szövetségi elnök az összetartozás erejét, az egymástól és az Úrtól jövő buzdítás fontosságát említette köszöntésében.

Dr. Kovács József, szilágysomlyói lelkipásztor, teológiai tanár az igeszolgálatra való felkészülésről tartott gyakorlatias előadást „A bibliai szövegtől az igehirdetésig” címmel, az 1Kor 1:18–25-öt idézve. „Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.” Az igeszolgálat fontosságáról szólva Kovács testvér elmondta, hogy Isten az ige által munkálkodik leginkább úgy a személyes, mint a közösségi életben.

„Számunkra Isten Igéje a Szentírásan keresztül érhető el. Nem úgy vagyunk, mint az első keresztyének, akik az apostolok szóbeli tanításából táplálkoztak. Isten gondoskodott róla, hogy az Ő Igéje ma írásos formában legyen elérhető számunkra. És amikor mi az Igét hirdetjük, ehhez az írott Igéhez kell térnünk, ezt kell olvasnunk és továbbadnunk. Isten népe nem élhet az ige nélkül, ugyanis ez táplálja a lelkünket, ezáltal ismerteti meg magát velünk Isten, tanít és nevel, int és buzdít.” Ezután az igeszolgálat lelki és értelmi feltételeitől esett szó, majd az előadó rátért az ige kiválasztásának és az igeszolgálatra való felkészülésnek a gyakorlati lépéseire. Mind az imaáhitatra, mind a bibliaórara, mind az igehirdetésre való felkészülés részletei napirendre kerültek.

A gyakorlati részben a résztvevők csoportokban beszéltek meg a feladatlap kérdéseit, együtt fogalmazva meg a témákat az imaáhitatra, a kijelölt igék alapján.

A meghitt alkalom a vendégfogadó gyülekezet által készített finom, közös ebéddel zárult. Isten adjon még sok ilyen gyümölcsöző, eredményes közösségi alkalmat minden missziókerület szolgálattevőinek! [G. G. B. I.]

Özv. Kovács Gyuláné

Amíg hazaérek

Gyönyörű májusnak verőfényes napján
Indult el hithajóm a hitélet útján.
Hajóm örömek közt siklott a nagy vízen,
Óh, a süllyedésre nem gondolt a szívem.
Hisz minden csendes volt. Veszély nem is látszott,
Szívem csak előre, a cél felé vágyott.
Igen, a cél felé, a Sion városig,
Hithajóm oly vígan száguldott napokig.
Tudtam, hogy Jézus vár, siettem feléje,
Boldog utazásom két szempár kísérte.
Előttem figyelt rám Isten drága szeme,
De a Luciferé hátulról kísére.
Vad vihart támasztott, verte hithajómat,
A vadult hullámok majd elborítottak.
Hánykódtam. Csapdostak vad vizek hullámai'
Az erőm ellankadt, megszűntem evezni.
A kormánykerék is kitört már kezemből,
Jézus! Te segíthetsz csupán csak egyedül.
Jézus! Isten Fia, Te megtarthatsz engem,
Ne engedj a habok mélyére süllyednem!
Azt hittem szűnni fog a vihar imámra,
De nem szűnt, tajtékzott még jobban, továbbra.
Megzilált, megrongált, ronccsá zúzott engem,
De hála! Nem hagyott Jézus elsüllyednem!
Mégvédett, megtartott engem mentő karja,
Örökké áldom Őt! Szám örökké vallja:
Nem saját erőmből, óh de partot érek,
Isten kegyelme véd, amíg hazaérek! Ámen.

(1975. november 24)

JELES NAPOK ÁPRILISBAN

- **Április 1-én** a székelyföldi, **8-án** a kolozsvári missziókerület vezetői találkoznak megbeszélésre a Hargita Táborban.
- **Április 8-án** az újonnan megválasztott elnökség első ülése.
- **Április 16-17 között** tartja a Román Baptista Unió tanácsulását.
- **Április 19-én** Nagypéntek, **21-23 között** Húsvét ünnepe.

Szolgálatról, örömről, menyegzőről

– NŐI TALÁLKOZÓ A KOLOZSVÁRI MISSZIÓKERÜLETBEN

„Az Úr megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejükön, vigaszt és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj.” (Ézs 35:10)

Bár ez az igevers a zárógondolatként hangzott el, mégis ez jut legelőször eszembe, ha a körzeti női találkozóra gondolok. Március első szombatján, igazi tavaszas napon, a lónai gyülekezetben találkoztak a kolozsvári missziókerület testvérnői. Nagy áldás volt együtt lenni fiatalabb és idősebb testvérnőkkel, élvezni Isten szeretetét, gazdag kegyelmét, és örömmel, szívből dicsőíteni őt énekekben és imádságban. Az alkalom énekléssel kezdődött, majd Borzási Pál, helyi lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket. Az imaáhitat üzenete mélyen érintett minden szolgálatra törekvő és alázatot tanulni vágyó nőtestvért, köztük engem is. Kelemen Andrea testvérő a Jn 13:1–17 alapján buzdított minket őszinte imára, hogy Jézus tökéletes példáját követve észrevegyük a legapróbb – és talán legalantasabbnak tűnő – szolgálati lehetőségeket is, hiszen „a szolga nem nagyobb az ő Uránál; sem a követ nem nagyobb annál, aki őt küldte.” (Jn 13:16) Az Úr Jézus le tudott hajolni, hogy megmossa a tanítványok (köztük Júdás!) lábait, akkor miért van az, hogy az én büszkeségem és önzésem sokszor a szolgálat útjába áll? Megítélt az ige, és jó volt

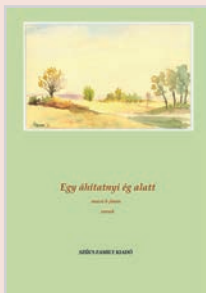
újra Isten elé jönni alázattal és bűnbánattal, abban a hitben, hogy formálni és tanítani fog még ezen a téren is.

A délelőtti másik fő mozzanata az előadás volt, Rosemary Barrett testvérő részéről. Angol vendégelőadóink érdekes témával állt elénk: zsidó esküvői szokásokról és a Bárány menyegzőjéről beszélt. Még ha eleinte furcsának tűnhetett is a kettő közötti összefüggés, ahogy pontról pontra haladt az előadás, összeállt a kép, és megláthattuk, milyen csodálatosan tükrözi egyik a másikat. Az alapige a kánai menyegző története volt (Jn 2:1–12), ebből és más forrásokból megtudhattuk, hogy milyen volt egy korabeli zsidó menyegző. Minden úgy indult, hogy a vőlegény édesapja menyasszonyt választott a fiának, és üzleti szerződéshez hasonlóan a fiatalok is egyfajta szerződést kötöttek, amelyet egy pohár borral pecsételtek meg. Ezután vette kezdetét az igazán érdekes időszak, hiszen a vőlegény és a menyasszony az esküvő napjáig alig találkoztak, külön-külön viszont mindketten készülődni kezdtek a nagy napra és az azt követő közös életükre. Amíg a fiú otthont épített jövőbeli családjának, addig a leány a menyasszonyi ruhájával és egyéb teendőkkkel volt elfoglalva. Ebben az időszakban ismét a vőlegény apja vette át a főszerepet, ő nyilvánította késznek az új otthont, és ő döntötte el, hogy mikor tarthatják meg az esküvőt. Ha végre – valahára ez a nap is elérkezett, a vőlegény barátaival együtt elindult a lányos házhoz, ott aztán kezdetét vette az ünneplés – ami néha akár egy hétig is eltarthatott (nem csoda, ha Kánában elfogyott a bor...).

Mindezeket hallva már sejthettük, hogy hogyan alkalmazhatjuk ezeket a hívő életünkre, hiszen minket is eljegyzett az Atya az ő Fiának, a mi mennyei Vőlegényünknek. A „szerződést” drága vér pecsételte meg, erre emlékezünk az Úrvacsorában, alkalomról alkalomra. Amíg eljön a várva-várt menyegző napja, addig Jézus helyet készít nekünk, hogy örökre ott legyünk, ahol Ő van; a gyülekezet-menyasszony is készül: felöltözik „tisztá és ragyogó fehér gyolcsba; mert a fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei.” (Jel 19:8) Végül eljön a nap, amikor az Atya ismét elküldi a Fiát, hogy magához vegye az elkészült menyasszonyt.

Várjuk azt a napot, amikor „örök öröm lesz fejü(n)kön” (Ézsaiás 35:10), és jó volt ennek az előízét megérezni ezen az alkalmon is, Isten jelenlétében, közösségben egymással. Minden áldásért, meglepetésért és bátorításért legyen Istené a dicsőség!

Péter Abigail, Magyarlóna

Könyvajánló

Mucsi B. János: *Egy áhítatnyi ég alatt*

Ezzel a címmel jelent meg Mucsi B. János debreceni baptista költő harmadik verseskötete. A kötet bemutatójára ez év február 24-

én került sor a Debreceni Baptista Gyülekezetben, a délelőtti istentisztelet végén.

A bemutató előtt igével szolgált Kiss Lehel szamosújvári lelképásztor, aki a kötet előszavát is írta. A könyvet gondozó nagyváradi Szűcs Family Kiadó képviselőjében Szűcs Lajos igazgató mondott értékelő szavakat. Végül maga a költő idézett szemelvényeket a kötetből.

Az istentisztelet után lehetőség nyílt a megvásárolt könyvek dedikálására. Isten áldását kérjük a költő életére, munkásságára, és azokra is, akik olvassák, vagy hallgatják e gondolatokban gazdag verseket!

Dobos Péter

Szakíts időt
magadnak
vándorutadon
amíg fönt van a Nap,
hogy meglásd,
ami a szavak
mögött maradt.

Hogy meglásd
a meggémberegett
szíveket,
az olvadó
jégcsapokat,
a semmibe
hulló könnyeket,

hogy meglásd az égen
a repedező felhőket,
és a félénken

cirógató napsugarat
az ereszt alatt.

Szakíts időt álmaidnak
és a mély igazságoknak.

Szakíts időt felkavarni
a szép emlékeket,

hallgatni az erdőt,
csobogó csermelyt,
és alkonyatkor
imádkozni a hegytetőn.

Szakíts időt magadnak
vándorutadon
az örök felé. (...)

Mucsi B. János:
Szakíts időt (részlet)

Új kiadásban Kornyaról

Megjelent Kelemen Sándor Tomi „Kornya Mihály és családja származástörténete” c. könyvének harmadik, díszkötéses kiadása. A könyv, amelyet már első megjelenésekor, 2017-ben is bemutatott a Szeretet, mások által eddig fel nem dolgozott témát tárgyal, és Kornya Mihály halálának 100. évfordulója, a 2017-es Kornya-év centenáriumi megemlékezéseinek esemény-sorozata alkalmából jelent meg.

A könyv szerzője, Kelemen Sándor Tomi, az Erdélyi Magyar Baptista Levéltár gondozója, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége Történelmi Bizottságának tagja. A szerző rámutat az időn túl létező Istenre, mint a Történelem Urára, bemutatva Isten tervének beteljesedését Kornya Mihály születésével. Egyháztörténetileg a mű lerakja a Kornya-genealógia alapjait. Megpróbál összképet adni a Kornya család életéről a történelmi események tükrében, hitelesen leírni Kornya Mihály születését, mint egyháztörténelmi jelentőségű eseményt. Elemzi a Kornya Mihály családja származását apai ágon, a Kornya-ősök családja életének eseményeit a történelmi és helytörténeti események tükrében. Bemutatja a Kornya család nemzeti-ségi-, és helybeli származását, felekezeti, társadalmi hovatartozásának, nemesi származásának kérdését, illetve megpróbálja megválaszolni az ezekkel, ill. az Arany családdal való rokonsággal kapcsolatos kérdéseket. Igyekszik pótolni és tisztázni a fenti témákkal kapcsolatos tévedéseket.

A kutatásnál és az adatgyűjtésnél a szerző törekedett elsőrendű források – történelmi és helytörténeti dokumentumok, anyakönyvek, jegyzőkönyvek, adónyilvántartások, leírások, szemtanúk beszámolóit – felkutatására és felhasználására. Nagyrészt, de nem csupán a nagyváradi állami archívumban található nagyszabású anyagok két és fél év kutatása és anyaggyűjtése után sok ezer oldalnyi anyag feldolgozása és publikálása történik meg a megjelenő monográfiában. A könyv elkészítésének szakmai konzultációiban és lektorálásában több teológus, történész, helytörténész és nyelvész is részt vett, köztük Dr. Mészáros Kálmán, Kiss Lehel, Dr. Borzási István, Dr. Borzási Pál, Dánielisz Endre, Dani Zoltán.

Péter és János eltérő személyiség típusa a húsvéti történetben

– Jn 20:1-13

Az emberek személyiségének állandó jellege van, jellemvonásaik pedig különböző időben és körülmények közt egyaránt megnyilvánulnak. Nincs két hasonló ember. Ez adja a személyiség lényegét és egyediségét. Ezt látjuk Péter és János, a két hűséges tanítvány viselkedésében is, a Húsvét hajnalán történt eseményekben. Figyeljük meg közelebbről a két tanítvány reakcióját, a hír hallatára, hogy „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették!” (Jn 20:2).

Mária híradása nyomán mindkettő azonnal a sírhoz fut. Az egyik nem mer bemenni, a másik azonban bemegy a sírba és látja, hogy a leplek ott fekszenek.

Péter a szangvinikus alkat

Az apostolok között Péter a szangvinikus temperamentumú. Ő az optimista, lelkes típus, aki népszerű és igazi társasági lény. Ezt a típust a megtérése után is különös nehézségek és veszélyek érhetik. Az állhatatlanság az ő legnagyobb ellensége. Számára nem jelent nehézséget, hogy vallásos összejöveteleken keresztyének mutassa magát. Azonban otthon, a mindennapi életben támadnak legnagyobb nehézségei. A mindennapos kitartás a legnehezebb számára. Könnyen környezetének hatása alá kerül és nehezebbre esik az Istennel való kapcsolat ápolása. A kísértések elleni harc meghaladja emberi erejét.

Tudjuk Péterről, mennyire őszintén ígérte, hogy Jézusban soha meg nem botránkozik. Mindezek ellenére, kicsivel később, háromszor egymásután magtagadja. Mindezen hitben megharcolt gyengeségei ellenére, Péter győzött. Mert lehetséges a győzelem neki is!

A feltámadás eseményei között olvassuk, hogy az üres sírnál lévő angyal mondja az asszonyoknak: „Menjete el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek...” (Mk 16:7). A feltámadott Úr üzent ezt! Az angyal nem magától említette külön Pétert is. Azt az embert, aki nem tudja elfelejteni tettét, aki az asszonyok híradását szégyenkezve hallgatja. Legutoljára akkor látta Jézust, amikor elárulta Őt. Félelmében letagadta, hogy ismerte. Péter szégyellte magát, megbánta tettét és nem tudta, hogyan kezelje a helyzetet. Aztán egyszerre megcsillan a tekintete, hallván, hogy neve külön ki van hangsú-

Eugène Burnand XIX. századi svájci protestáns festő „Péter és János futása a sírhoz” c. festménye

lyozva. Ettől az üzenettől lett Péternek igazi a Húsvétja. Sietett Jézus sírjához, mert bízott Benne, hogy igaz a feltámadás híre. Talán mi is így vagyunk. Szeretnénk hinni, de egyszerűen nehéznek látjuk azt, hogy teljesen Benne higgyünk. Olyan sok minden ért bennünket: sérülés, megbántás, talán fájdalmakat hordozunk a lelkünkben, és olykor nehéz elhinni, hogy Jézus minden fájdalmat és megrontott életet helyreállít, újból felépít.

A húsvéti Evangélium tehát nem annak szól, aki a hit harcában soha nem bukott el. Ha egyszer is éreztél lelkiismeret furdalást elkövetett bűneid miatt, akkor a húsvéti örömhír valódi vigasztalás lehet számodra is.

János, a melankolikus alkat

A melankolikus kifejezés jelentése nyomasztó, borús temperamentumra utal. Jellemzője az introvertáltság, elemző magatartás. Jánosban, természetéből fakadóan különösen erős vágyakozás élt, hogy mindennek leásson az alapjáig. Talán ezért is részesült ő a jövő titkainak kinyilatkoztatásában: a Jelenésekben.

Ő az a tanítvány, aki megfontolt, sokat töprengő és mély. „Előrehajolt, és látta, hogy ott fekszenek a lepedők, de mégsem ment be” (Jn 20:5). Nem kizárt, hogy azon járt az esze, hogyan lehetséges mindez? Isten tudta, miért pont Péter kellett vele menjen erre a felfedező útra. Tudva azt, hogy ez a típus sokszor alábecsüli magát és töpreng. Hogyha János túl sokat állt volna az üres sírnál és Péter nem vesz bátorságot, hogy bemenjen, valószínű egész életére depressziós maradt volna. Az ilyen személyek sok esetben a népszerű, kifele forduló barátaikhoz vonzódnak. Lehet nem hiába volt Jánosnak éppen Péter a társa. Minden bizonnyal néha bosszankodunk a mellettünk lévő személy idegesítő, a mienktől eltérő természeté miatt. Azonban emlékezzünk arra, hogy ez a két tanítvány egymásra kiegészítő hatással volt.

Aztán tudva azt, hogy szeret halogatni, mivel ezen tí-

pusú emberek perfekcionistaik, sokszor azért vonakodnak belekezdeni egy feladatba, mert attól tartanak, nem fogják jól csinálni. Talán ezért is vonakodott János először bemenni a sírba.

Nem utolsó sorban János az a tanítvány, akit az Úr szeretett. Senki sem szenved úgy, mint ők, mert minden külső körülménytől függetlenül természetükben rejlik, hogy szenvedjenek. Kedves melankolikus olvasó! Lehet, hogy sokszor vizsgálod cselekedeteidet, rágódsz szavaidon, gondolataidon vagy érzéseiden. De ne feledd: az a tanítvány, akit az Úr szeretett, melankolikus típus volt.

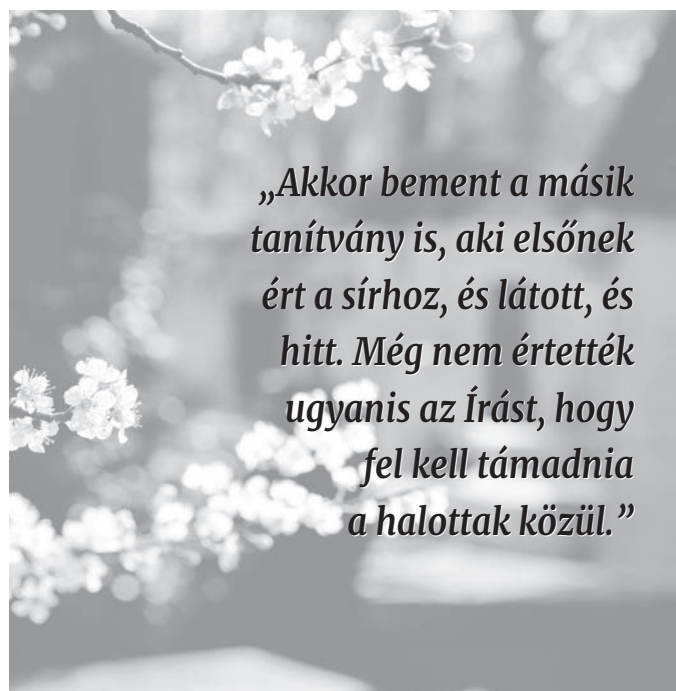
Mindkét tanítvány látta az üres sírt, mégis mást és mást hordoztak magukban.

Mi is mindannyian ismerjük az üres sír üzenetét, mégis mást és mást érzünk a szívünkben. Néhányan olyanok vagyunk, mint János, aki alaposan és megfontoltan követte az Urat. Mások olyanok, mint Péter, aki bűnei alatt roskadozva érkezett meg Jézushoz, aki látta a bizonyítékot, mégsem tudta, mit higgyen, és hogyan cselekedjen. Kedves melankolikus olvasó! Tanuljuk meg Pétertől, hogy lehetséges a győzelem és nem csupán az ő neve van külön kiemelve.

Kedves szangvinikus olvasó! Tanuljuk meg Jánostól, hogy lehet néha jó alaposabban átgondolni az életet. És ne feledjük: nem csak Jánosra érvényes az, hogy „szereztet tanítvány”.

Kedves más temperamentumú olvasó! Lássuk azt, hogy a feltámadás történetében még ma is alkalmazható igazságok rejlenek számunkra.

Szűcs Dániel

A HÓNAP ÁHÍTATA

Új bor új tömlőbe – Lk 5:33-39

Az Úr Jézus nyilvános működését 40 napos böjttel készítette elő. Csodái, gyógyításai, tanításai valóságos menyegzői hangulatot keltettek. Lelkünk Vőlegényének földi jelenléte olyan kibeszélhetetlen örömet okozott tanítványaiban népszerűségének idején, hogy eszükbe sem jutott böjtölni. Azonban minden tanítványának életébe jönnek olyan időszakok is, amikor hatékony és szükséges segítség a böjt (Mt 6:16-18; Mk 9:28-29; ApCsel 13:2-3; 14:23; 2Kor 6:5; 11:27).

Az újszövetségi kegyelmi kiadások előtérbe helyezték a Szentlélek örömét, szabadságát és vezetését az ószövetségi törvény formális teljesítésével szemben. Új tartalomhoz új forma, keret, megnyilvánulás talál! A régi dolgok kényelmesebbek, megszokottabbak, de merevek. Az újbor kiforratlan. Meg kell érlelődnie. Az új dolgok megjelenése feszültséget kelt, szakadásokat okozhat. Biblikus, rugalmas hozzáállást igényel. Jézus tanítása, útja új és egyedi. Nem talál hozzá a külső merev szabályrendszer. Az Istentől jövő új tartalomnak megfelelő új formát kell elfogadnunk. Állandó megújulásban kell maradnunk (ApCsel 5:33-39; Róm 12:1-2; 2Kor 4:16; Kol 3:10)!

Milyen területen, mikor és hogyan újultunk meg utoljára? [Vass Gergely – Áhítat 2019]

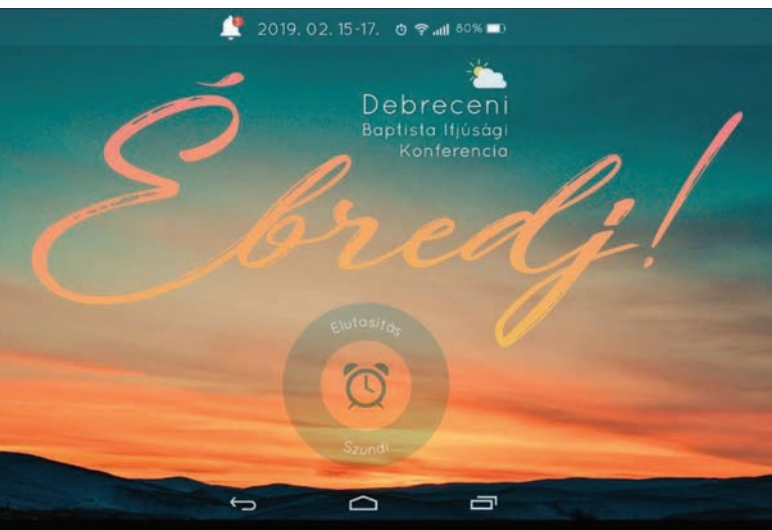
Kárász Izabella:

Húsvéti út

Virágvasárnap tépett pálmái,
ne hajoljatok ez útra!
Ne hulljon reá Golgota-virág!
Ragyogjon újra!

Ne legyen rajta többet áruló
hitszegő csókból pálma,
mert szenvedett miértünk büntelen
Az, Aki járta!

Hazug hozsanna, tövisszörű
nem illik húsvéti útra!
Szeressük Jézust! Legyen életünk
húsvéti útja!

A 2019. február 15-17. között lezajlott debreceni konferencia témája – az ébredés – kapcsán alkalmunk volt tanításokat hallgatni, ezt a növekedésünkbe beépíteni. Megnéztük, melyek az odaszánt élet alapjai, mi a személyes felelősségünk az elhívásban, amely a gyülekezet felé való elköteleződésben tud kiteljesedni, és végül, mit jelent gyakorlati módon meggyökerezni az Istenhez való bizalmunkban, és engedelmessé válni.

Számomra a tanítványság, az odaszánt élet jellemzői voltak azok, amikben meg kellett vizsgálnom magam. Krisztus radikális követésre hív, ahogyan a tanítványokkal tette. Ha bármi közém és közé férkőzik, akkor a tanítványságom léte szükségszerűen összeomlik. Krisztus arra hív, hogy hitelesen képviseljük erőteljes üzenetét, az Igazságot. Az igazság természete pedig az, hogy egy van belőle. Ez sokszor azt jelenti majd, hogy a kiegyensúlyozott emberi kapcsolataimat veszélybe kell sodornom az igazságért. A tanítványság másik fontos része a krisztusi identitás, érteni annak az igazságnak a valóságát, hogy Krisztusban új teremtmény vagyok (2Kor 5:17). Mivel Krisztus az igazság, ezért mindig rámutat az életemben is az igazságra: „Ez bűn!”, de ezt nem vádlással teszi, hanem azért, hogy a lábamat megmossa, hiszen annak, aki megfürdött, csak a lábát mossák meg (János 13:10) – ez a tanítvány.

Egy újabb jellemzője a tanítványnak a növekedés. A tanítvány Isten királyságának a polgára már itt a földön, ez az állapot pedig nem ismeri a nem növekedést. „Mihez hasonló az Isten országa? Mihez hasonlítsam azt? Hasonló a mustármaghoz, melyet az ember vet, elvet az ő kertjében, és felnevelkedett, és lett nagy fává és az égi madarak fészket raktak annak ágain.” (Lukács 13:18-19) Vágyom növekedni a tanítványságban, az Isten országának megismerésében, Krisztus igazságának gazdagságában. [Gál Szilvia, Barót]

Zsemlye Alfréd:

Egyedül a csendben

Egyedül lennék. Egyes egyedül.
Ott, ahol lelkem békés csendbe merül.
Hol nem ér el a vad zuhatag árja,
hol fáradt lényemet annak Teremtője várja,
hol megszűnik a világ s vele minden gondja,
hol erőtlenséget Atyja szerető keze hordja,
hol lelassul a szívverésem is, már-már megáll,
s akkor, a csendben Isten Leleke reám áldón leszáll.
S akkor lesz lélegzetem az Ő lehelete,
s ezernyi kérdésemre elég lesz egyetlen felelete.
Ott megnyugszom, karjain erőteljes lelek,
s ha ide érve esem össze, százszor is fölkelek.
A legsötétebb éjszakán vagy vihar közepén,
mindig menedéket találok a csendben, Atyám kebelén.

(2014. március 16., Nagyváradi)

(Kicsit több, mint) könyvajánló:

■ S. Pearce Carey:

William Carey – A modern külmiszió atyja

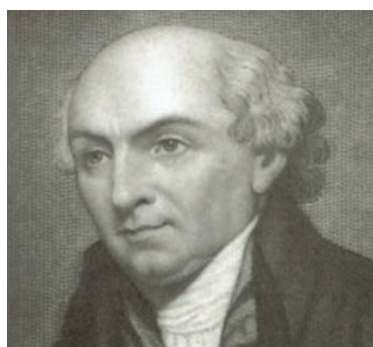
A Szeretet januári számának ifirovatában kihívást intéztünk feléd, hogy minél több könyv kiolvasását tűzd ki célul idén. Több kategóriát is felsoroltunk, amelyek alapján választhatsz. Nem tudom, hányan vannak, akik törekszenek ezen kategóriák szerint műveket olvasni, mindenesetre a következőkben egy remek könyvet hozok eléd, egy odaszánt életű hívő ember életéről. Bár őt nem találjuk meg a Bibliában – jóval később élt –, a munkássága meghatározó volt a keresztyén miszió történetében: India népének életében azzal, hogy az evangélium világosságát vitte el a szubkontinensre, az akkori angol világban pedig a miszió iránti vágy felélesztésével. Mindezt az egykori egyszerű cipészfiú életén keresztül munkálta ki Isten. Miután megtért, feltétel nélkül odaszánta magát, hogy Isten használhassa az elveszett emberek elérésében.

Mi, fiatalok sokszor azt hisszük, hogy Isten nagyszerű emberei valamilyen megfoghatatlan lelki magasságban tanyáznak, nekünk pedig nem kell többet tennünk Meszterünkért, mint amennyit átlagosan a környezetünkben élő hívő fiatalok tesznek. Még ha indítana is a Szentlélek

valamire, mintha egy hang csitítana ott belül: „Ugyan már, ne akarj feltűnősködni! Vannak mások, és különben is, pont elegendő részt vállalnod abban, amit végeztél eddig.” (Kínos, ha több éves hívőként semmilyen ép-kéz-láb szolgálatot nem tudunk megnevezni, de valahogy meg tudjuk magyarázni a dolgot...) Az valóban igaz, hogy nem kell a feltűnést keresnünk. Isten elsősorban hűséget vár el tőlünk. Aki látványosságra vágyik, azt kétség kívül nem az az indulat vezérli, „amely Krisztus Jézusban is megvolt” (Fil 2:5-11).

William Carey nem ilyen ember volt. Az előbb falusi, majd városi lelkészként szolgáló férfi nem könyökölt, hogy eljusson Indiába, sőt, lelkipásztortársait sokkal alkalmasabbnak látta a feladatra, és azt remélte, egyikük vállalja a küldetést. A 18. századi angol baptista közösség szellemiségét áthatotta a közöny, a hiperkálvinizmus eszméje, mely szerint, ha Isten meg akar menteni valakit, akkor gondoskodik az illető megmentéséről. Az emberi felelősség, Jézus Krisztus misszióra hívó parancsa csak helyenként lángolt vagy pislákol a szívekben.

Isten azonban nem késett cselekedni: öt férfi által kezdte el nagy munkáját Indiában. John Ryland, Andrew Fuller, John Sutcliffe, Samuel Pearce és William Carey el-

WILLIAM CAREY

A modern külmiszió atyja

S. Pearce Carey

tőkélték a szívükben, hogy ami csak módjukban áll, megteszik, hogy Ázsia távoli részére eljuttassák az evangéliumot. Kevés és kis létszámú gyülekezet támogatta őket. Emberileg az lett volna logikus, hogy a népes gyülekezetek biztonságosabb támogatására várjanak, azonban hitük szilárdan Istenben gyökerezett. Carey életének mottója is erre emlékeztet: „Várj nagy dolgokat Istentől! Vállalkozz nagy dolgokra Istentért!” Mi milyen sokszor várjuk a nagy dolgokat, de vajon mikor törjük a fejünket azon, hogy mi lenne igazán nagy áldozat részünkről Isten oltárán?! Nem azért, hogy mások lássák, hanem azért, hogy kifejezzük: szeretjük a Megváltónkat!

Andrew Fuller így emlékezett vissza elhatározásukra: „Vállalkozásunk úgy tűnt nekem, mintha néhány férfi összeállna, és arról beszélne, hogy feltétlenül le kell szállni egy még fel nem tárt bányába. Nem volt senki, aki vezethetett volna minket, és miközben ezt fontolgattuk, úgy tűnt nekem, mintha Carey azt mondta volna:

»Jó, én leszálok, ha ti megtartjátok a kötelet.« De mielőtt leszált, egy esküt követelt tőlünk, amikor a bejárat szélén állt, hogy »amíg csak élünk, soha nem engedjük el a kötelet.«»

Ezt az elkötelezettséget mindegyikük megtartotta teljes hűségben haláláig: Pearce további 6 évig, Sutcliffe 21, Fuller 22, Ryland pedig 33 évig. Mindegyiküket túlélte, Angliába pedig soha nem tért vissza távozása után William Carey, aki 40 éven át szolgálta élete Megváltóját Indiában: éveken át tartó látszólagos gyümölcstelenségben, saját megélhetéséért keményen dolgozva, halálestek által mélyen megviselve, de fáradhatatlanul, élete minden percében kiváltságnak tartva azt, hogy Krisztus szolgálatában állhat. Nem csupán hívő zsargonként tette fel a kérdést: „Létezik-e hasznosabb dolog, mint hogy az ember a Krisztus országáért használja el önmagát?”

Erről a kalandos, odaszánt életről számol be évekkel később az angol misszionárius dédunokája. Bizonyoságot tesz Isten nagyságáról. Rámutat arra, hogy csak azért, mert valami Isten munkája, nem feltétlenül megy zökkenőmentesen. Áldásokkal és nehézségekkel kikövezett út várta Careyt Indiában. Két hűséges munkatársat kapott ajándékba maga mellé (többek között) Joshua Marshman és William Ward személyében, tucatnyi nyelvre fordították le a Bibliát vagy annak részeit, továbbá Carey gyermekei is a misszió útjára léptek. Voltak azonban sokkoló élményeik is, megrázóan őszinte feljegyzésekről olvashatunk a misszionáriusok naplójából, leveleiből. A hétköznapi valóságot tárja elénk a könyv, amely újra és újra feltette nekem a kérdést: te mit válsz Krisztusért?

Lehet, régóta vagy időnként azt érzed te is, hogy nincs egy olyan kötél az életedben, amit hűségesen szorítasz: akár belekapaszkodva, akár másnak nyújtva. Egy kötél, amely méltó ahhoz az élethez, amelyre Isten hívott el Krisztusban. A könyv neveket említ, akik Isten kiváló harcosai lehettek volna, ha kilépnek a közönyből, és odaállnak a résre – de nem tették ezt meg. Mi melyik csoporthoz fogunk tartozni, amikor meghúzzák a vonalat életünk végén? Mit vár tőlünk Isten 2019 áprilisában, Erdélyben?

Szeretettel ajánlom ezt a könyvet, és kívánom, hogy legyen az az imádságod, velem együtt, hogy a mi Atyánk használja az életünket az Ő dicsőségére, mi pedig gyönyörködünk kezének munkájában. A könyv fejezeteit olvasva tedd fel a kérdést magadnak: milyen gyakorlati hitlépést kell megtennem még? Szánjuk oda magunkat még inkább! Kérjünk erőt ehhez Tőle, aki készségesen ad, hiszen nem hiába békéltetett meg minket önmagával! **[Kiss Máté, Szatmárnémeti]**

■ A 2018–2019-es év során **A BARÓTI KÖRZETBEN** a következő testvéreinket szólította haza Urunk: Berszán Gizellát Szárazajtáról, Furus Lajost Barótról, Némethi Lajost Bölönből és Kecseti Irmát Barótról.

† **Berszán Gizella** 90 évet kapott az Úrtól, férjével Sándorral 69 évet éltek boldog házasságban és az Úr népe iránti szolgálatban. Testvérnőnk családja gondozása, embertársak iránti figyelmessége mellett kitűnt a vendégszeretetben, házuk mindig nyitva volt, és asztaluk megterítve állt. A következő nemzedék előtt példás életet élt férjével együtt. 2018. március 10-i temetésén a Lk 10:38–42-ből hangzott a vigasztaló ige, felhívásként is az élőknek: „Válaszd a legfőbb Jót”!

† **Furus Lajos** 95-ik évében kapta a haza hívó szót. Megtiszteltetés volt a gyülekezet számára testvérünk élete által Istent ünnepelni ezen a temetésen. Oszlopos és hűséges tagja volt a baróti gyülekezetnek, jó példát hagyva az utána jövő nemzedékre. 2018. március 28-án a Jób 12:10 alapján vigasztaló és bátorító felhívásként hangzott el a temetési istentiszteleten, hogy „a bölcs ember Istenből merít!”

† **Németh Lajos** 83 évesen szólította haza Teremtőnk. 2007-ben álomban kapta a bátorítást, hogy menjen el a baptista gyülekezetbe, amit megfogadott, és attól a pillanattól nem maradt el, 2009-ben vállalta a keresztséget is. Minden imájában hálát adott Isten kegyelmi elhívásáért, és imádkozott felesége megtéréséért, amelynek tanúja lehetett halála előtt 2 hónappal. A HH 273-as énekkel ünnepelt a gyülekezet a 2018. október 22-i temetésén, amelynek refrénjét dúdolgatta mindig testvérünk: „Boldog, boldog vagyok, újjászült Jézusom! Mindenütt elmondom: Megváltott Jézusom! Szívem már ujjong nagyon!”

† **Kecseti Irmát** 78. évében hívta haza az Úr. Testvérnőnk Székelyhídon fogadta szívébe Megváltóját. Csendesen, egyszerűségben, szerénységben, zúgolódás mentesen élte le az életét. Jókedvelt segítette testvére családját, ami neki nem adatott meg. Szerette a gyermekeket, hűséges tagja volt a gyülekezetének. 2019. február 5-iki temetésén a bátorítás a Zsid 3:6-ból: „Krisztus... hű a maga házához. Az ő háza mi vagyunk...”

Bár gyászoltunk ezeken az istentiszteleteken, visszatekintve mégis láthattuk Isten újjászültő, meglevelelő munkáját testvéreink életében! **[Györfi E. Tóbiás]**

■ Szomorú szívvel kísértük utolsó földi útjára Kémeren † **János (Jári) Éva** testvérnőt, aki Teremtőjétől 76 esztendő-t kapott. Istenhez és a gyülekezetéhez hűséges földi életét hátra hagyva, megbékélt szívvel távozott. A

temetésre 2018. április 5-én került sor, amikor a kápolnánál összegyűlt gyászoló testvérek előtt Pardi Félix lp. testvér hirdette az Igét az 1Kor 15:20–26 alapján. Istennünk vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére! **[P. F.]**

■ 2018. december 28-án, hirtelen, 78 évesen szólította magához Isten † **Nagy Imrét**, a nagyvárad-belvárosi gyülekezet tagját. Temetése 2019. január 3-én volt. Testvérünk Szalacson született katolikus család harmadik gyermekeként. 1972-ben vette feleségül Nagy Erzsébetet, házasságukat két leánnyal áldotta meg az Úr. 1987-ben merítkezett be Nagyváradon, Megyesi József lelkipásztor által. 42 évesen súlyos szívbetegség érte. Gyászolják lánya, veje és unokája!

■ Testvérünk temetése után öt nappal, 2019. január 8-án felesége, † **Nagy Erzsébet** is az örök hazába költözött 75 földi év után. Testvérnőnk Érsemjénben született, majd Érmi-hályfalván, 14 évesen merítkezett be. Kisebbik lányuk betegsége megviselte őket, és sietette halálukat. Testvérünk temetési istentiszteletén Budai Lajos lelkipásztor szolgált Jn 8:12, valamint a Jel 22:5 alapján. Testvérnőnk szintén ő búcsúztatta a 2Kor 4:16–5:10 és az 1Kor 15:12–20 alapján. Gyászolják lánya, veje és unokája, valamint lánytestvére és annak családja. Az Úr vigasztalja a gyászolókat!

■ Szalárdon † **Elek (szül. Dubován) Arankát** életének 81-ik esztendejében szólította magához a Megváltó 2019. január 24-én. Ófegyverneken született, itt fogadta el az Úr Jézust 16 évesen. 45 évet élt boldog házasságban Elek Dániellel, házasságukat négy fiúgyermekkel áldotta meg Isten. Férje halála után 19 évig özvegyen szolgálta hűségesen az Urat. A gyász-istentiszteletre január 26-án került sor a szalárdi kápolnánál, ahol vigasztaló igével szolgáltak Veress Efraim helyi és Papp Dezső biharpüspöki lelkipásztor. A sírkertben Kiss Zoltán lelkipásztor hirdetett igét Diószegről. A szalárdi énekkar és fúvóska szolgált alkalmi énekekkel. **[A gyászoló család]**

■ Varsolcon temetési istentiszteletre került sor 2019. január 30-dikán. Az Úr elszólította † **Dénes Jenő** test-

vért az élők sorából életének 86-dik évében. Testvérünk 1932. december 25-én született, házasságot kötött 1958. március 3-án, Dénes Zsuzsannával. 1998. December 6-án alámerítkezett, így a gyülekezet tagjává lett. Testvérünk 12 évet élt özvegységben és hosszas betegség után az Úr hazaszólította. A temetési istentiszteleten Igét hirdetett Bálint Pál lelkipásztor a Zsid 13:14-15 verse alapján, majd a nekrológot is ismertette. A temetőben Balla Béla, a perceseni gyülekezet diakónusa hirdetett igét a Jn 11:25-26 alapján. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! **[Bálint Pál]**

■ Szilágynagyfaluban † **Bódis Sándor** testvérünket Isten 71 éves korában hazaszólította, és 2019. január 19-én vettünk búcsút tőle. Testvérünk 21 éves korában, 1973. szeptember 30-án alámerítkezett Balázs József lelkipásztor által. Még abban az évben házasságot kötött Bréda Magdolnával, akivel 45 évig éltek egymást támogató házasságban. Egy leánygyermekkel áldotta meg Isten őket. Sándor testvérünk életének utolsó két évében gondozásra szorult, mivel agyvérzés következtében részlegesen lebénult. Felesége és leánya hűséggel és nagy szeretettel ápolta. Sokat imádkoztak érte és vele. A gyülekezetből is többen meglátogattuk, többször könnyek között megvallotta bűneit, kérte Isten kegyelmét, és gyógyulásáért is könyörgöttünk. Amikor úgy nézett ki, hogy jobban lesz és kezd teljes életet élni, egy újabb agyvérzés által néhány nap alatt Isten elszólította e földi létből. A gyászistentiszteleten Nagy István lelkipásztor által Jézus figyelmeztetését, az evangélium üzenetét hallhattuk: „Igyekeztek bemenni a szoros kapun!” (Lk 13:22-30, Mt 7:13-14). A temetőkertben Fórizs Zsolt, érdi lelkipásztor a Préd 3:1-8 alapján hívta fel a figyelmet arra, hogy a megtérésre rendelt kegyelmi idő hamar lejár. A gyászistentiszteleten népes hallgatóság előtt szolgált a gyülekezet ének- és zenekara. **[Nagy István]**

■ † **Füstös Árpád** Érmihályfalván született, de a nagyváradi-belvárosi baptista gyülekezetben tért meg és merítkezett be 1975-ben, elkötelezve magát az Úr követésében. Biharpuspökibe nősült, feleségével két leánygyermekük született. 1985-ben költöztek ki Amerikába, onnan, Sacramentóból hívta haza az Úr 69 évesen, 2019. február 10-én. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! „Boldogok a halottak, akik az Úr-ban halnak meg.” (Jel 14:13) **[Sorbán Barna]**

MIT TANÍT A BIBLIA? (22.)

A húsvét dátuma

Húsvét nem esik minden évben ugyanarra a napra, mert a Nap mozgása mellett a Hold mozgását is figyelembe kell venni. A niceai zsinat Kr.u. 325-ben a tavaszi napéjegyenlőség napját március 21-re rögzítette, (annak ellenére, hogy ez csillagászatilag már 20-án, vagy 19-én is bekövetkezhet), és elrendelte, hogy a húsvétot az azt követő holdtölte utáni vasárnapon kell megünnepelni. Ha a holdtölte és a napéjegyenlőség napja egybeesett, akkor meg kellett várni a következő teliholdat. Ha a húsvéti telihold vasárnapra esett, akkor a következő vasárnap lett húsvétvasárnap. Mivel a holdtölte március 21. és április 21. között bármikor bekövetkezhetett, legkorábban március 22-én, legkésőbb április 25-én lehetett húsvét. Tilos volt a keresztény és zsidó húsvétot egyszerre ünnepelni, és két húsvét sem eshetett egy naptári évre (például, külön megünnepelve a zsidó húsvétot is). A zsinat rögzítette a napéjegyenlőséget március 21-re, de elfelejtett intézkedni a szökőnapok beiktatásáról. Ezt XIII. Gergely pápa korrigálta az 1582-es naptárreformmal, amikor tíz felesleges napot elhagytak a naptárból. Ez csökkentette, de nem tudta teljesen megszüntetni a fennálló problémákat. Sajnos, kidolgozott módszer híján az alexandriai és a római pátriárka a niceai zsinat után is másképpen számította a húsvét dátumát. A keleti – alexandriai és szíriai – egyházak a húsvétot gyakran a zsidókkal együtt ünnepelték, (a zsidó holdnaptár első hónapjának holdtöltéjekor, Niszán hó 14-én), a római egyház pedig saját dátumhoz ragaszkodott. Mindkét esetben az ünnep általában holdtöltére esett. Az Ortodox Egyház számítási módszere ma is a Juliánusz-naptárt követi, amely nem veszi figyelembe a gregorián naptárreformot.

A Hold fázisai (a lunációk) 19 évenként ismétlődnek. 1995. 2014. majd 2033. kezdődik teliholddal. Ebből ciklikusan meghatározhatók az egyes évek holdfázisai. A négy szökőévet és a napéjegyenlőséget is figyelembe véve, meghatározhatók a húsvétdátumok is. Dionysius Exiguus római apát a naptári napokat 28 évenként, a Hold fázisait 19 évenként ismételve, évszázadokra előre kiszámította a húsvét dátumát. Sajnos, a zsinati szabály ellentmondásai miatt számításai nem lehettek abszolút pontosak. A Juliánusz-naptár szerint április 3-án, 13 nap késéssel (!) van napéjegyenlőség, ezért az ortodox nemzeti egyházakban akár májusra is eshet a húsvét dátuma. A nyugati kereszténység húsvétja mindig március 22 és április 25 közé esik (beleértve ezeket a napokat is), a tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtöltét követő vasárnapon. 2019-ben április 21-én, 2020-ban pedig április 12-én lesz húsvét (míg az ortodoxok számára egy-egy héttel később).

[Dr. Borzási István]

Kedves vasárnapi iskolai tanítók, gyermekmunkások!

Értékesített világunkban biztosan sokszor feltevődik bennetek a kérdés, hogy hogyan adhatjuk át gyermekeinknek az igazi, krisztusi értékeket és igazságokat. Ebben szeretnénk segítséget nyújtani a **VISZ választó konferenciáján**, ahol **Bálint Ibolya** értékeket közvetítő előadása mellett aktuális és gyakorlati gyermekmissziós módszerekkel is megismerkedhettek a **The Grain Game Magyarország** szervezet bemutatója által. A Grain Game a játékok világából vett eszközöket használja, hogy a példázatok és tanításokat közvetítse a nagyobb gyermekek, illetve a tinik felé. Minden vasárnapi iskolai tanítót, segítőt, tinik között szolgáló tanítót, gyermekmunkást nagy szeretettel várunk!

Fontos tudnivaló: a szavazásban azok a tanítók vehetnek részt, akiket a gyülekezetük ezzel megbízott (minden 10 vasárnapi iskolás után 1 tanító rendelkezhet szavazati joggal).

A VISZ nevében

Boros Emília elnök és Máté Imola titkár

VISZ ORSZÁGOS VÁLASZTÓ KONFERENCIA 2019

Kincset kaptál ...

Add tovább !

Előadó: Bálint Ibolya
Vendégünk lesz a
Grain Game missziós szervezet

Helyszín:
Szilágyperecseni Magyar Baptista Gyülekezet
Időpont: 2019. május 4. d.e. 10 óra
Jelentkezni lehet Máté Imolánál április 27-ig Fb-on,
telefonon: 0744791927,
vagy az imolamate@yahoo.com e-mail címen.

Mindenkit szeretettel várunk!

Muraközy Gyula

Egy tanítvány a keresztt alatt

Ezt a véres fát én neveltem...

Ezt a vasszöveget én szegeltem, Jézusom!

Az én dárdám állt meg szívedben.

S te a rettentő keresztútnál,

Vérző kezeddél visszahoztál, Jézusom!

Bár lilomom mind lehullt már.

Szegényen és lerongyolódva

Jöttem hozzád én, hűtlen szolga, Jézusom!

S Te békét csókolsz homlokomra.

Behunytt szemmel is nézel engem.

... Neked királyi trónust vertem, Jézusom!

Szegény fészterben, rossz szívemben.

Farizeus hadd üsse orcám,

Követ és sárt dobáljon hozzám – Jézusom!

Csak Te mosolyogj... mosolyogj rám.

Minden Te vagy! Öröm és élet!

Kereszthordozó vidám néped, Jézusom!

Sorban a hegyre Te vezérléd.

Egy csillag homlokomra égett

S nem látok hírt, fényt, dicsőséget,

Örök hű Jézusom,

Csak Téged... Téged... Téged...

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605